

Gw m. 226. 27. sept. 7

«ANNA KARENINA» BALLETI- LAVAL

L. Tolstoi «ANNA KARENINA» kuulub vene kirjandusklassika loetavamate teoste hulka. Sündmustiku tiheduse ja sügava psühholoogilise situatsiooniga erutab ta meid, paneb mõtlema, elama koos romaani kangelastega. Teos on andnud ainet arvukatele draamalavastustele, mitmed korrad on ta leidnud koha filmis, tema põhjal on kirjutatud oopereid.

Kui 1972. aastal Moskva Suure Teatri laval esietendus ballett «Anna Karenina», võis toimunud lugeda Tolstoi suurteose taassünniks koreograafiakeseles. Lavastus sai kui nõukogude balletikunsti silmapaistev saavutus üldsuse ning teatrikriitika üksmeelse tunnustuse osaliseks nii meil kui teatri külalisesinemistel Saksa Föderatiivses Vabariigis ja Austrias.

«Usun ääretult oma kunstiaari võimalustesse,» rääkis balleti üks lavastajatest ning nimiosa kehastaja Maia Plissetskaja. «Just ballett on võimeline edasi andma kõige peenemaid nüansse — seda, millest rääkis Tolstoi.»

Balleti «Anna Karenina» libreto autor on tuntud draamalavastaja ja üks väljapaistvamaid balletikriitikuid Boriss Lvov-Anohhin, kes peenelt ja taktifundeliselt oskas kahe tunni piiridesse koon-

Pildil: Anna Karenina (Natalia Lukaševitš) ja Vronski (Aleksandr Basihin).

G. Vaidla foto

dada tähtsamad sõmpunktid, tuua esile tegelaste sügavad karakteristikad. Libreto dramaturgiline täiuslikkus võimaldas heliloojal Rodion Ššedrinil luua muusikat sügavas ühenduses teose meelolude ja situatsioonidega; esile kerkib ülimalt värvikas orkestratsioon, muusika ekspressiivsus, nüüdisaegne helikeel ühendatuna peene stiilitundega, teose tootliku atmosfääriga.

Autorite eesmärgiks ei olnud suurromaan ümberjutustamine balletižanris (teos on lahendatud lüüriliste stseenidena). Lähtepunktiks on esile tuua teose mõte ja põhiidee, mida kannavad viis peategelast: Anna, Vronski, Karenin, jaamavaht ja Betsy. Nii au-

torid kui lavastajad on teoses eeskätt näinud mitte armastus-, vaid sotsiaalset romaani.

Meil jõuab «Anna Karenina» **HOMME** rambivalgusesse teatri peaballettmeistri Enn Suve seades. Oma ideede lavaliste teostajate-na on ballettmeister näinud T. Soonet ja N. Lukaševitšit Annana, A. Basihhinit ja V. Maimusovi Vronskina, J. Garancist ja A. Buldakovi Kareninina. Jaamavahti osas näeme A. Gussevit ja A. Bomet, Betsyt kehastavad S. Balojan ja O. Tšitšerova. Dekoratsioonid ja kostüümid on valminud Eldor Renteri kavandite järgi.

J. KRUIS